

**Zingen:**

- Psalm 139: 14

**Lezen:**

- Titus 1: 5-9
- 

**Orde op zaken**

Om een indruk te krijgen wat wij al van dit onderwerp weten stel ik een vraag: “Wie zou een paar taken van ambtsdragers (ouderling/diaken) op kunnen noemen?”

Is dat nu zo belangrijk om een inleiding te houden over de ambtsdragers in de gemeente? Wat hebben we daar nu aan? Zijn dat nu zo bijzondere mensen? Trouwens, wat zijn hun taken eigenlijk?

Bij velen van ons staan die mannen die zondags altijd voorin de kerk in dat bankje zitten, niet zo hoog aangeschreven.

Om een duidelijk beeld te krijgen, lezen we Titus 1: 5-9. Hierna zal ik tekst voor tekst behandelen.

De brief aan Titus is de kortste pastorale brief. Titus was een gewaardeerde medewerker van Paulus die zelfstandig zending bedreef op het eiland Kreta, waar hij diverse christelijke gemeentes stichtte. Het doel ervan is om Titus, die aan het hoofd staat van een aantal herders en leraren op het eiland Kreta, praktische hulp te geven totdat Paulus' helpers zullen arriveren om Titus te ondersteunen. Onmiddellijk na de groet komt Paulus tot wat hij aan Titus te zeggen heeft. Zonder omwegen en aanloop valt hij als het ware met de deur in huis. Hij begint met het noemen van feiten die nog maar pas zijn voorgevallen: Ik liet u achter op Kreta. Paulus was al eerder met Titus op Kreta geweest waar hij Titus had achtergelaten om de kerk verder te organiseren en om oudsten te onderwijzen. De zin 'Om die oorzaak liet ik u achter op Kreta', legt nog eens de nadruk op de gegeven opdracht om zo Titus aan te sporen in het uitvoeren van deze opdracht. Toen Paulus vertrok, lag er nog werk wat niet afgekomen was. 'Hetgeen nog ontbrak', wijst niet op een gebrek maar betekent dat er iets nog niet volledig uitgevoerd was. Daarbij hoort dus het instellen van ambten, waarvan hier alleen het ouderlingenambt wordt genoemd. Titus moet er voor zorgen dat in elke stad waar al gemeenten zijn, ouderlingen aangesteld worden. Van stad tot stad.

We lezen met elkaar artikel 30 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis om te lezen wat de Nationale Synode vastgelegd heeft over de kerkelijke ambten.

Hieruit blijkt wel dat het hebben van ambtsdragers in de kerk dus geen verzinsel is van mensen maar is bedoeld als aanwijzing voor de kerk van alle tijden. Welke verschillende ambten worden beschreven in dit artikel? We hebben gelezen over 3 ambten waardoor de kerk geregeerd moet worden: Allereerst de dienaar of herder die Gods Woord predikt en de sacramenten bediend. Als tweede lezen we over de opzieners, dit noemen wij dus de ouderlingen en hierna lezen we over de diakenen. Samen vormen zij de raad van de kerk. Het hebben van ambtelijke leiding in een gemeente heeft 2 redenen; de eerste is een praktische reden, als een gemeente niet geregeerd wordt, wordt het een chaos. Iedereen doet dan wat hij of zij goed vindt waardoor God niet aan Zijn eer komt. De andere reden is geestelijk van aard; de Heere wil via de ambten Zijn gemeente bouwen in het geloof. De

leiding in een gemeente is nodig zodat de stem van de Herder wordt gehoord en de kudde wordt verzameld en bij elkaar gehouden.

Christus is Die goede Herder. Hij wil gebruik maken van de dienst van mensen die Hij roept en bereid maakt. De gemeente wordt ingeschakeld bij die roeping. Zo lezen we in handelingen hoe er uit een tweetal wordt geloot voor de opvolging van Judas. De opvolgers worden door de gemeente verkozen. Zo gaat het ook bij ons. Leden van de gemeente krijgen de kans om een ambtsdrager te kiezen. Het kiezen van een ambtsdrager betekent dat je verantwoordelijkheid geeft, je spreekt uit dat je vertrouwen in iemand hebt. Ambtsdragers mogen hierdoor op vertrouwen rekenen. Daar hoort dus vanuit de gemeente geen achterdochtige houding bij die eist dat een kerkenraad volledige verantwoording aflegt van hun handelen.

Het is opvallend dat Paulus weinig schrijft over de taak van de ouderlingen maar meer over de eisen voor dit ambt. Verder lees je in dit gedeelte alleen over ouderlingen. Hoe zit het dan met de diakenen? Hiervoor is het belangrijk om te weten dat ambtelijke taken in de gemeente door de ouderlingen wordt uitgevoerd. Toen de taken te veel en te zwaar werden, zijn de diakenen aangesteld, die vooral praktische taken overnamen. In Handelingen 6 lezen we over een 'diaconaal' probleem in de jonge gemeente. De Grieks sprekende leden van de gemeente krijgen ruzie met de Hebreeuwssprekende leden, omdat hun weduwen verwaarloosd worden. Hoe dit precies kwam, weten we niet, maar we weten wel dat de ouderlingen zeggen "we hebben geen tijd voor dit alles want onze hoofdtak is om bezig te zijn met Gods Woord te verkondigen en met mensen te bidden. Zoek daarom zeven mannen uit, vol van de Heilige Geest, die de andere taak kunnen vervullen: het bedienen van de tafels. Dit is een uitdrukking die gebruikt werd voor de slaaf die aan tafel de gasten bediende. Of deze zeven mannen nu diaken waren weten we niet want het woord diaken wordt niet gebruikt in dit hoofdstuk van Handelingen. Paulus noemt wel enkele keren het woord diaken maar er wordt geen duidelijke omschrijving gegeven. Het enige wat we eigenlijk kunnen zeggen is dat hun werk vooral te maken heeft met de financiële, administratieve kant van het gemeentelven.

De eisen die aan de opzieners in de gemeente moeten worden gesteld, beschrijft Paulus in vers 6. Titus moet voordat iemand als ouderling aangesteld wordt, informeren naar deze persoon, of diegene onberispelijk is. Dit is eenvoudig gezegd, informeren of deze persoon niet te beschuldigen is. Op welke zaken moet er nog meer worden gelet voordat men ouderlingen aanstelt?

Allereerst moet het een enere vrouw man zijn. Het gaat er niet om dat de man getrouwd hoort te zijn maar de man hoort, als hij getrouwd is, één vrouw te hebben en dus niet meerdere tegelijk of de ene na de andere vrouw door echtscheiding zoals in de oosterse landen een tijd lang het gebruik was.

Natuurlijk geldt dit voor elke christen maar iemand die zich aan die zonde had schuldig gemaakt, zou in geen geval ter sprake komen voor de taak van ouderling.

Het tweede wat Paulus noemt is het hebben van gelovige kinderen, het gezinsleven moet beantwoorden aan de norm van Gods Woord. Dit gaat dan vooral om de kinderen die op die leeftijd zijn gekomen dat ze hun houding tegenover de Heere gaan bepalen en hun keuze maken tussen God en de afgoden. Voor een kandidaat-ouderling geldt dan dat hij kinderen heeft die niet in beschuldiging zijn van overdadigheid of ongehoorzaam zijn. De houding van zijn kinderen moet niet in de weg staan voor de ouderling.

Maar hoe staat het dan met de taken van de ouderling? Als we vers 7 goed bekijken, lezen we over een opziener. Wij verstaan hieronder een persoon die toezicht houdt bij een bepaald project. Zo heeft een ouderling de taak om er op toe te zien dat alles in de gemeente gaat naar

Gods bedoeling. Daarbij heeft hij de opdracht om tucht uit te oefenen over hen die zich in leer of leven niet houden aan Gods Woord. Tucht betekent dan 'erbij roepen' of 'trekken'. Het gaat er dus om dat iemand (weer) getrokken wordt tot de Heere!

De andere taken van een ouderling kun je samenvattend omschrijven als het afleggen van huisbezoek en het opzicht hebben over medeambtsdragers.

Paulus schrijft verder over deze opziener, deze persoon moet onberispelijk, niet te beschuldigen, zijn net als een huisverzorger Gods. De gemeente van Christus wordt vaak een huis van God genoemd, en in dat huis is dus de ouderling geroepen om te waken over de schapen van Christus' kudde en om uit te delen wat iedereen nodig heeft. Onbekeerde mensen moeten worden uitgenodigd en gewaarschuwd, Gods kinderen moeten worden vertroost en aangespoord om te leven zoals God dat van hen vraagt. En dan moeten wij niet denken dat de ouderling er alleen is voor de oudere mensen met hun zorgen maar hij is er ook voor jou als jongere in de gemeente! Jij kunt naar hen toe met je vragen of zorgen. Elke ouderling heeft de mooie, maar ook verantwoordelijke taak om op die zorgen en vragen in te gaan vanuit Gods Woord.

Verder hoort de opziener niet eigenzinnig te zijn, hiermee bedoelt Paulus dat de ouderling niet eigenwijs hoort te zijn. Hij hoort te luisteren naar raadgevingen van anderen en niet alleen naar zijn eigen gevoel hoort te handelen. Daarbij mag hij niet genegen zijn tot toornigheid of de wijn, gauw boos, geen drinker, vechter of geldgierig.

Tot nu toe hebben we alleen gelezen over bepaalde zonden en gebreken die een opziener niet mag hebben. Paulus schrijft ook over deugden die te vinden moeten zijn bij een ouderling. Kijk maar eens bij vers 8. Maar... dit woord geeft de omslag aan. Hij moet gaarne herbergen, wat betekent dat een ouderling gastvrij moet zijn, een liefhebber van het goede om zo een navolger van Christus te kunnen zijn. Daarnaast is een goede ouderling matig, rechtvaardig, heilig en kuis.

In het persoonlijk leven en in zijn gezinsleven dient de ambtsdrager zonder meer een voorbeeld te zijn. Maar geldt dit alleen voor een ambtsdrager? Nee, dat niet, maar bij iemand die geestelijk leiding geeft mag het al helemaal niet ontbreken. De gemeente moet aan de ambtsdrager kunnen zien wat een leven 'in de vreze des Heeren' inhoudt.

Als we nu eens naar het laatste vers kijken, vers 9, dan lezen we hier nog een belangrijk kenmerk waar je een ambtsdrager aan zou moeten herkennen: Hij houdt trouw vast aan het Woord, dat naar de leer is, zodat hij bereid is om de goede leer te brengen en tegensprekers te weerleggen. Ouderlingen kunnen niet zomaar wat uit de duim zuigen, maar spreken vanuit de Bijbelse leer. Het is dus van belang dat hij zich houdt aan de betrouwbare leer zoals deze ons wordt verkondigd vanaf de preekstoel en zoals de kerk deze leer heeft vastgelegd. Wij hebben nu met elkaar bekeken waaraan een ambtsdrager moet voldoen voor hij verkozen kan worden als ambtsdrager. Het is ons, denk ik, wel duidelijk geworden dat er niet zomaar een taak rust op de schouders van hen. Daarbij wil ik benadrukken dat het werk van een ambtsdrager niet altijd zo makkelijk is. Ze komen veel vragen en problemen tegen waar zij ook niet altijd een antwoord op hebben. Het is dan ook belangrijk dat ook wij in ons gebed hun niet zullen vergeten. Bid om zegen over hun werk. Dat het toch tot nut mag zijn van Gods koninkrijk.

**Vragen bij de inleiding:**

1. Lees met elkaar eens het formulier om de ouderlingen en diakenen te bevestigen. Hierin wordt gesproken over ‘‘twee soorten ouderlingen die in de Kerk van Jezus Christus zijn geweest’’. Welke twee zijn dat? Wat zijn hun overeenkomsten en hun verschillen?
2. Op welke 3 vragen hebben de ouderlingen en diakenen geantwoord toen zij voorin de kerk stonden en bevestigd werden? (Leg deze vragen in eigen woorden uit..)
3. Hoe kijk jij tegen de ouderlingen en diakenen aan? Hoe staan ze tegenover jou? Staan ze ver van je af, boven je of naast je?
4. Jij hebt thuis vast weleens huisbezoek gehad van enkele ouderlingen uit de gemeente. Hoe heb je dit ervaren? Heb jij nog opmerkingen of vragen hiervoor naar de kerkenraad toe?
5. Hoe denk jij over het nut van en de zegen op het werk van de ambtsdragers?